

ROZRUSZYĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (3), sie (1).

o jasne.

inf rozruszyć się (1). ◇ [*fut* 3 sg rozruszy się. ◇ 3 *pl* rozruszą się.] ◇ *praet* 3 sg *m* rozruszył się (1).
n rozruszyło się (1). ◇ *con* 3 sg *m* by się rozruszył (1).

Sł stp s.v. rozruszyć, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. rozruszyć.

1. [*Poruszyć się, uprawić się w ruch*: w tym ieśli wewnątrz wrzód iáki smrodliwy, álbo robaki ná serce vderzą, omdlec zaráz musí. [...] plugástwá wszytki zewsząd sye rozruszą, y do pierśi [...] syę stoczywszy, ieśli vsty wylećieć nie mogą, gniją *OczkoPrzymiot* 144.]

2. *Ulec naruszeniu, przestać istnieć lub normalnie działać; destrui, irritum esse, solvi PolAnt* (3) : byłoby też żeby fie y maieftat rozrużył tey [*tj. bogini Diany*]/ którą wżytka Azya y wżytek świat czći. *BudNT Act* 19/27.

Fraza: »przymierze rozruszy się« = *pactum irritum est PolAnt* (1); *BudBib Zach* 11/11; [[*prorok Jeremiasz mówi*:] Ieśli rozrużycie przymierze moje ze dniem/ y przymierze moje z nocą [...]: tedyć też y przymierze moje rozruży fie z Dawidem fługą moim *GrzegŻarnPos* 1582 674v (*Linde s.v. rozruszyć*)].

a. [*Rozpaść się, rozsypać się na kawałki*: *BudBib 2.Petr* 3/10; *Przydźie dzień Páńki iáko złodźiey/ ktorego niebiołá z fzumem przeminá/ żywioły też rospalone rozrużą fie (marg) 2.Petri* 3. (-) *GrzegŻarnPos* 1597 452 (*Linde s.v. rozruszyć*).]

b. *O wzroku: popsuć się* (1) : Rozrużył fie Pánye wzrok moy vftály me oczy/ Czekájąc zbáwyenya fwego za fie s kąd przytoczy *LubPs* bb5.

3. *W funkcji strony biernej: Zostać naruszonym a. odrzuconym* (1) : Odpowiedział im Iefus. Nie ieft(li) nápisano wzakonie wálszem. Ia rzekłem/ Bogowie ieście? Ieśli ony názwał Bogámi/ ku ktorym mowá Boża byłá/ a niemoże fie rozrużyć (písmo) [*non potest solvi scriptura*]. [...] wy mowicie że bluźnił/ iż rzekłem fyn Boży ieftem. *BudNT Ioann* 10/35.

Formacje współrdzenne cf RUSZAĆ.